

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA W BYDGOSZCZY

ul. Długa 47,85-034 Bydgoszcz
Tel. 52 345-56-44, Fax 52 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 10 września 2014 r.

Znak: RBG-61-20/14/KL

DECYZJA NR RBG -22/2014

Na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania **Anny Michlak prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Bankier” – Punkt Przyjmowania Opłat w Gębicach** polegające na niezamieszczaniu w reklamie kredytu na stronie internetowej www.bankiermogilno.pl, która zawiera dane dotyczące kosztu tego kredytu w postaci wysokości raty, informacji o:

- stopie oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu;
- rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania;
- czasie obowiązywania umowy;
- całkowitej kwocie do zapłaty przez konsumenta,

w oparciu o reprezentatywny przykład, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715 ze zm.), co może stanowić naruszenie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715 ze zm.), co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 27 maja 2014 r.**

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2014 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: **Prezes UOKiK** lub **organ ochrony konsumentów**) wpłynęło zawiadomienie Komisji Nadzoru Finansowego związane z podejrzeniem naruszenia przez Annę Michlak prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „Bankier” – Punkt Przyjmowania Opłat w Gębicach (dalej: **Bankier, przedsiębiorca, kredytodawca**) zbiorowych interesów konsumentów w związku z

reklamą kredytów konsumenckich, które nie zawierają wszystkich informacji wymaganych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Mając na względzie powyższe Prezes UOKiK przeprowadził analizę informacji zamieszczonych na stronie internetowej należącej do przedsiębiorcy, tj. www.bankiermogilno.pl. W wyniku przedmiotowego badania zaszło podejrzenie stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, opisanych w sentencji niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze – postanowieniem Nr RBG-132/2014 z dnia 21 maja 2014 r. – Prezes UOKiK wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Bankier praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów opisanych w sentencji niniejszej decyzji. Jednocześnie organ ochrony konsumentów wezwał przedsiębiorcę do ustosunkowania się do przedstawionych zarzutów.

W piśmie z dnia 28 maja 2014 r. przedsiębiorca odniósł się do wskazanych w postanowieniu nieprawidłowości oświadczając, że od czterech lat nie prowadzi pośrednictwa kredytowego, którego reklama stanowiła podstawę do wszczęcia postępowania. Bankier wskazał, że strona internetowa www.bankiermogilno.pl powstała w 2010 roku, kiedy jeszcze przedsiębiorca działał w innej lokalizacji i zajmował się pośrednictwem kredytowym. Od 1 marca 2010 roku, przedsiębiorca otworzył placówkę kredytową w Mogilnie, będącą placówką partnerską Lukas Banku (obecnie Credit Agricole Bank Polska S.A.), która w żaden sposób nie jest związana wizualnie z ofertą kredytową prezentowaną na stronie. Od powyższego terminu (czyli od marca 2010 roku) Kredytodawca nie udziela, ani nie pośredniczy w udzielaniu kredytów, o których była mowa na stronie internetowej. Zgodnie z jego oświadczeniem, informacje na stronie internetowej są bardzo rzadko aktualizowane, gdyż zajmuje to bardzo dużo czasu, a stroną zarządza członek rodziny, który nie jest informatykiem. Jednocześnie Kredytodawca nie potrafi wytłumaczyć, dlaczego takie nieaktualne informacje były przez cztery lata widoczne na stronie internetowej. Po uzyskaniu informacji od Prezesa UOKiK o zauważonych nieprawidłowościach – przedsiębiorca niezwłocznie usunął ze strony internetowej informacje dotyczące oferowanych kredytów gotówkowych.

W kolejnym piśmie – z dnia 16 czerwca 2014 r. – Kredytodawca doprecyzował informacje przekazane w poprzedniej korespondencji, a także wskazał, że zawsze działa zgodnie z literą prawa i nigdy nie było jego celem wyrządzenie konsumentom jakiegokolwiek szkody.

Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (pismo z dnia 25 sierpnia 2014 r.). Bankier nie skorzystał z powyższych uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zebranych w toku postępowania dokumentów, organ ochrony konsumentów ustalił, iż Anna Michlak prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Bankier” – Punkt Przyjmowania Opłat w Gębicach od 1 lutego 2005 r. i wpisana jest do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przedmiotem działalności przedsiębiorcy jest przede wszystkim pozostałe pośrednictwo pieniężne (64.19.Z).

Bankier na stronie internetowej www.bankiermogilno.pl, którą zarządza od 2010 roku zamieścił ofertę m.in. kredytów gotówkowych. Ponadto w zakładce Kredyty/Kredyty gotówkowe została zamieszczona – w formie tabelki – informacja o kredytach udzielanych przez przedsiębiorcę, w której znajdują się jedynie informacje dot. kwoty kredytu, ilości oraz wysokości rat. Wysokość rat ustalona jest jako wartość „od”. Przy kwocie raty znajduje się gwiazdka (*), której rozwinięcie znajduje się pod tabelką i jest ono następujące: „Kwota raty jest wartością przybliżoną, nie stanowi oferty”. Dla przykładu przy kwocie kredytu w wysokości 2.000 zł spłacanego w 60 ratach – wysokość raty ustanowiona jest od 42 zł. Brak jest w tym zakresie informacji dotyczących np. czasu trwania umowy, czy też kosztów związanych z zaciągniętym zobowiązaniem, jakie wchodzi w skład poszczególnej raty kredytu. Przedsiębiorca nie potrafił wskazać dokładnej daty, od której na stronie internetowej znajdowała się informacja o kwotach udzielanych kredytów i wysokości ich rat, ale było to w 2010 roku.

W toku postępowania ustalono na podstawie oświadczeń przedsiębiorcy oraz oględzin strony internetowej www.bankiermogilno.pl, że Kredytodawca zaniechał stosowania praktyki kwestionowanej w niniejszym postępowaniu w dniu 27 maja 2014 r. poprzez usunięcie ze strony internetowej informacji o kredytach gotówkowych znajdujących się w zakładce Kredyty.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) – dalej: **u.o.k.i.k.** - jest uprzednie zbadanie przez organ ochrony konsumentów, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło, pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem organu ochrony konsumentów, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami skarżonego przedsiębiorcy. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa UOKiK działań przewidzianych w u.o.k.i.k.

Przepis art. 24 ust. 1 tejże ustawy stanowi, iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”, natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego; 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji”.

Oceny, czy w danym przypadku mamy do czynienia z praktyką określoną w wyżej wymienionym przepisie należy dokonać na podstawie ustalenia łącznego spełnienia trzech przesłanek, którymi są:

- **działanie przedsiębiorcy,**
- **bezprawność tych działań,**
- **godzenie w zbiorowy interes konsumentów.**

Działanie przedsiębiorcy

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 u.o.k.i.k., ilekroć w ustawie tej jest mowa o przedsiębiorcy, pojmuje się przez to w pierwszej kolejności przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447, z zm.). Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, iż Anna Michlak prowadząc jako osoba fizyczna działalność gospodarczą - jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 u.o.k.i.k. Tym samym, jej działania mogą podlegać ocenie w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Bezprawność działania

W świetle przepisu art. 24 u.o.k.i.k. przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Bezprawność w rozumieniu tego przepisu polega na zachowaniu przedsiębiorcy w postaci działania, jak również zaniechania, które jest sprzeczne z powszechnie obowiązującym porządkiem prawnym, a więc zarówno z normami prawnymi, jak również z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami. Bezprawność jest obiektywnym czynnikiem, niezależnym od winy i jej stopnia. Przy jej ustaleniu bez znaczenia jest świadomość istnienia naruszeń, a także wystąpienie szkody.

W świetle regulacji u.o.k.i.k. przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (art. 24 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k.). Zachowanie takie godzi zatem w prawo konsumenta do informacji, które stanowi podstawę umożliwiającą konsumentowi właściwą ocenę przez niego sytuacji, a także jest warunkiem swobodnego podjęcia decyzji.

W ocenie Prezesa UOKiK kredytodawca na swojej stronie internetowej www.bankiermogilno.pl zamieszcza reklamę kredytu konsumenckiego, w której przedstawione są koszty tego kredytu w postaci wysokości raty, którą uiścić powinien konsument, ale nie ma innych informacji wymaganych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715 ze zm.) – dalej: **u.k.k.** – „Kredytodawca lub pośrednik kredytowy w reklamach dotyczących kredytu konsumenckiego zawierających dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny:

- 1) stopę oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu;
- 2) całkowitą kwotę kredytu;

3) *rzeczywistą roczną stopę oprocentowania*”.

Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 2 u.k.k. „Kredytodawca lub pośrednik kredytowy, w stosownych przypadkach, dodatkowo podaje konsumentowi:

- 1) *czas obowiązywania umowy;*
- 2) *całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta (...)*”.

Powyższe dane muszą zostać przedstawione – zgodnie z art. 8 ust. 1 u.k.k. – na podstawie reprezentatywnego przykładu. Stosownie do ustępu 2 przedmiotowego artykułu „*przy określaniu reprezentatywnego przykładu należy określić warunki umowy o kredyt konsumencki, na których kredytodawca lub pośrednik kredytowy spodziewa się zawrzeć co najmniej dwie trzecie umów danego rodzaju przy uwzględnieniu przez te umowy średniego okresu kredytowania, całkowitej kwoty kredytu i częstotliwości występowania na rynku umów danego rodzaju*”.

Jak wynika z powyższych przepisów, obowiązek podania informacji dot. właściwości danego kredytu występuje tylko w sytuacji, w której określone zostały w nich dane dotyczące kosztów kredytu. Poprzez takie koszty należy rozumieć – zgodnie z art. 4 pkt 1 Dyrektywy 2008/48/WE¹, która stanowi podstawę implementacji do polskiego porządku prawnego przepisów u.k.k. - „*inne dane liczbowe odnoszące się do kosztów kredytu przenoszonych przez konsumentów*”. Zgodnie z tymże artykułem „*wszelkie reklamy umów o kredyt podające stopę oprocentowania lub inne dane liczbowe odnoszące się do kosztów kredytu ponoszonych przez konsumenta zawierają standardowe informacje określone w niniejszym artykule*”.

Z ustaleń Prezesa UOKiK wynika, że kredytodawca na stronie internetowej www.bankiermogilno.pl w zakładce Kredyty/Kredyty gotówkowe zamieszcza – w formie tabelki – informację o kredytach udzielanych przez przedsiębiorcę, w której znajdują się jedynie informacje dot. kwoty kredytu, ilości oraz wysokości rat. Wysokość rat ustalona jest jako wartość „od”. Przy kwocie raty znajduje się gwiazdka (*), której rozwinięcie znajduje się pod tabelką i jest ono następujące: „*Kwota raty jest wartością przybliżoną, nie stanowi oferty*”. Dla przykładu przy kwocie kredytu w wysokości 2.000 zł spłacanego w 60 ratach – wysokość raty ustanowiona jest od 42 zł. Brak jest w tym zakresie informacji dotyczących stopy oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu, rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania, czasie obowiązywania umowy, całkowitej kwocie do zapłaty przez konsumenta.

W ocenie Prezesa UOKiK **wskazanie w reklamie kosztu kredytu w postaci wysokości należnej raty jest kosztem, jaki zobowiązany jest ponieść konsument z tytułu udzielenia mu kredytu przez Bankier**. To właśnie ww. wartość stanowi koszt kredytu, który został ukazany w reklamie zamieszczonej na stronie internetowej, a przez to powstał obowiązek udzielenia informacji o stopie oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu. Niemniej jednak poza informacjami dot. wysokości kredytu, ilości rat oraz ich przybliżonej wartości, nie zamieszczono innych elementów, które dotyczyłyby tej pożyczki i które zostały wskazane w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 3 u.k.k., czyli stopy oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu oraz rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki i uchylającej dyrektywę Rady 87/103/EWG (Dz. U.UE.L.2008.133.66).

Ponadto – zdaniem organu ochrony konsumentów – w analizowanej reklamie na kredytodawcy spoczywa również obowiązek zamieszczenia informacji wskazanych w art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2 u.k.k., czyli czasu obowiązywania umowy oraz całkowitej kwoty do zapłaty przez konsumenta. Ustawodawca postanowił, iż przedmiotowe elementy stanowiące istotne warunki każdej oferty kredytowej muszą zostać zamieszczone w reklamie jedynie w „stosownym wypadku”. W ocenie Prezesa UOKiK „stosowny przypadek” obligujący do podania ww. informacji będzie miał miejsce wtedy, gdy rodzaj reklamowanego kredytu umożliwia wyliczenie niniejszych danych dotyczących kredytu na podstawie reprezentatywnego przykładu. Oznacza to, że „stosowny przypadek” nie będzie zachodził wtedy, gdy konstrukcja reklamowanego kredytu nie pozwoli na dokonanie takich obliczeń. W odniesieniu do informacji o czasie obowiązywania umowy kredytu, sytuacja taka będzie miała miejsce wtedy, gdy dla danego produktu kredytowego czas ten nie będzie oznaczony. Jeżeli chodzi o informację dotyczącą całkowitej kwoty do zapłaty, to nie będzie istniała potrzeba jej przedstawiania w reklamie w sytuacji, w której to np. nie będzie możliwe określenie wartości całkowitej kwoty kredytu, co z kolei będzie miało miejsce w przypadku reklamowania kredytów dających konsumentowi swobodę dokonywania wypłat z ograniczeniem w odniesieniu do jego kwoty.

W niniejszej sprawie sytuacji takie jednak nie zachodzą, gdyż dane dotyczące kredytu, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt. 1 i 2 u.k.k mogą zostać wyliczone (a w konsekwencji przedstawione) na podstawie reprezentatywnego przykładu przy uwzględnieniu wartości proponowanych w tabelce.

Odnosząc się do argumentów wskazanych przez Bankier należy zauważyć, iż przedmiotem badania przez Prezesa UOKiK w niniejszym postępowaniu nie jest to, czy na podstawie niepełnej informacji zamieszczonej na stronie internetowej – jakkolwiek konsument poniósł realną szkodę majątkową lub niemajątkową w związku ze stosowaniem przez przedsiębiorcy praktyką. Postępowanie przed organem ochrony konsumentów jest prowadzone w ramach kontroli abstrakcyjnej i jest niezależne od konieczności wykazywania faktycznego naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Dla stwierdzenia naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 2 u.o.k.i.k. wystarczające jest już samo zagrożenie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Jak już zostało wskazane powyżej, bezprawność działania przedsiębiorcy wynikająca z naruszenia ww. przepisu jest czynnikiem obiektywnym, niezależnym od winy i jej stopnia. Przy jej ustaleniu bez znaczenia jest świadomość istnienia naruszenia, a także wystąpienie szkody. Na marginesie należy zauważyć, iż naruszeniem art. 7 ust. 1 i ust. 2 u.k.k. jest już samo zaniechanie zamieszczenia określonych informacji w reklamie kredytu konsumenckiego. Nie jest więc konieczne wykazywanie wpływu tego niepełnego przekazu na sytuację finansową konsumentów lub ich świadomość dotyczącą reklamowanego produktu.

Ponadto w toku postępowania ustalono, że strona internetowa, której właścicielem jest przedsiębiorca – zawiera informacje wskazane w postanowieniu o wszczęciu niniejszego postępowania. Brak czerpania z tego tytułu korzyści czy też nieoferowanie w rzeczywistości kredytów konsumenckich na warunkach wskazanych w ofercie prezentowanej na stronie internetowej nie ma wpływu na praktykę wskazaną w sentencji zarzutu, która dotyczy zaniechania przekazywania pewnych informacji, które – zgodnie z przepisami prawa – konsument powinien otrzymać na etapie przedkontraktowym.

W związku z powyższym, brak w reklamie kredytu konsumenckiego zamieszczonej na stronie internetowej www.bankiermogilno.pl informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 i

3 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 należy uznać za działanie bezprawne, gdyż stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązków związanych z udzielaniem konsumentom rzetelnej, prawdziwej oraz pełnej informacji wymaganej przepisami prawa.

Zaniechanie

Zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 1 i 2 u.o.k.i.k. nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał zabronionych działań, o których mowa w art. 24 w/w ustawy. W związku z zaprzestaniem stosowania praktyki, o której mowa w sentencji niniejszej decyzji, w wyniku usunięcia ze strony internetowej informacji dotyczących kredytów konsumenckich, Prezes UOKiK wydał decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 27 maja 2014 r.

Godzenia w zbiorowy interes konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów formułuje definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art. 1 ust. 1 wyżej przywołanej ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę².

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu jednego z wyroków stwierdził, iż: *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów”*³.

W ocenie Prezesa UOKiK zakwestionowane w przedmiotowej decyzji zachowanie Bankiera polegające na naruszeniu obowiązków związanych z udzielaniem konsumentom rzetelnej, prawdziwej oraz pełnej informacji wymaganej przepisami prawa godzi w zbiorowe interesy konsumentów. Stroną umowy zawieranej przez ww. przedsiębiorcę są zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy potencjalni klienci zamierzający skorzystać z oferty kredytodawcy. Zatem krąg adresatów takiego wzorca nie jest z góry określony.

Na poparcie powyższego należy zatem przytoczyć stanowisko SOKiK, który w jednym z wyroków wskazał, iż „jeżeli potencjalną daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach, to ma miejsce naruszenie zbiorowych

² Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lipca 2008 r., sygn. akt VI ACa 306/08, a także T. Skoczny, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz*, Warszawa 2009, s. 962.

³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt: I CKN 504/01.

interesów”⁴. Tak więc w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie Bankiera nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz wpływa niekorzystnie na interesy potencjalnie nieokreślonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Mając powyższe na względzie należy wskazać, iż przesłanka godzenia w zbiorowy interes konsumentów nastąpiła w przypadku praktyki stwierdzonej w sentencji niniejszej decyzji.

Wobec tego orzeczono jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Piotr Adamczewski*

Otrzymują:

- 1. Anna Michlak**
- Gębice**
2. a/a

⁴ Wyrok SOKiK z dnia 13 stycznia 2009 r. (sygn. akt XVII Amc 26/08).